

**Руда А.В.,**

студентка навчально-наукового інституту бізнесу і фінансів  
спеціальності 8.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування  
(за видами економічної діяльності)» Подільського державного аграрно-  
технічного університету, м. Кам'янець-Подільський  
Науковий керівник: к.е.н., доцент Ткачук В.В.

## **УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ В ОРГАНІЗАЦІЇ**

Концепція як генеральний напрям розвитку організаційних систем є первинним і головним фактором розвитку підсистем, основної, визначеної цільової спрямованості. Таким чином, концепція розвитку організаційних систем, з методологічної точки зору, є базовою основи формування адаптивно-розвиваючої системи.

Багато авторів приділяють увагу інноваційному підходу як функціональній системі управління і розглядають його як один з різновидів функціонального управління, безпосереднім об'єктом якого є інноваційні процеси в усіх сферах економіки.

Для детального аналізу концепцій розвитку підприємства слід розглянути такі фактори:

- базовий потенціал підприємства;
- кон'юнктура ринку на якому діє підприємство;
- стан, та динаміка розвитку підприємства і його головних конкурентів;
- рівень розвитку інфраструктури регіону в якому діє підприємство;
- управлінський потенціал підприємства і команди яка його здійснює;
- головна стратегія підприємства і його тактика виконання;
- конкурентоспроможність галузі в якій діє підприємство;
- інвестиційна привабливість та фінансовий стан господарюючого суб'єкта;
- досвід та вміння працювати в умовах змін;
- загрози які можуть виникнути в процесі впровадження інноваційних механізмів та ін.

Проводячи дослідження що до концепції розвитку підприємства в контексті стратегічних змін ми прийшли до висновку, що найбільш придатною технологією управління змінам як складової системи розвитку підприємства є технологія Ансоффа [ 1].

Такий підхід створює умови для підвищення результативності управління якості діяльності підприємницьких структур, його реалізація потребує проведення певних змін в підсистемі організації та всієї управлінської системи, а саме: в цілях задач; структурах управління; управлінському профілі; організаційній культурі і організаційному кліматі; механізмах та стилях управління; системи відносин власного, владного та соціально трудового спрямування, розподіл функцій, прав і відповідальності в системі діяльності та ін.

Позиція на логічну послідовність розвитку підприємства а контексті стратегічних змін зводиться до наступного:

1. При формуванні результативної системи розвитку підприємства в контексті стратегічних змін:
  - дотримуватись методологічного підходу від загального до конкретного, це дозволить врахувати загально-системні вимоги, потреби підприємства як системи;
  - зорієнтувати систему впровадження змін на досягнення загальної цілі підприємства;
  - адаптувати систему управління на збалансовані основі до сформованого і визначеного на альтернативній основі портфелю стратегій;
  - забезпечити конкурентоспроможність підприємства шляхом формування змін, які націлені на розвиток конкурентоспроможності.
2. Обґрунтувати концепцію розвитку підприємства в контексті стратегічних змін, які повинні бути покладений в основу:
  - визначення цільової спрямованості підприємства та стратегії його змін;
  - визначення цільової спрямованості самої системи управління змінами;
  - визначити тип системи та структуру управління змінами;

- формування системи управління змінами, адекватній концепції розвитку підприємства.

Висновок. Названі підходи науковців і наше бачення що покладені в основу запровадження системи розвитку підприємства в контексті стратегічних змін спричиняють потребу і об'єктивну необхідність реструктуризації та трансформації системи стратегічного управління підприємством. Трансформаційні процеси охоплюють такі важливі елементи як: структуру управління, стилі керівництва, інформаційні комунікації, центри відповідальності, систему власних, владних, і соціально трудових відносин.

### **Список використаних джерел**

1. Ансоффа И. Новая корпоративная стратегия / Ансофф И. – СПб.: ПИТЕР, 1999.-415с.
2. Василенко В.О. Антикризове управління підприємством: Навчальний посібник /В.О. Васеленко.- К.: ЦУЛ, 2003-428с.
3. Гудзинский О.Д. Державна політика інноваційного розвитку економіки /О.Д. Гудзинський // Інвестиції: практика та досвід - № 18. – 2010 – с. 98-102.
4. Контроль в системі стратегічного управління підприємствами (теоретико-методологічні аспекти): монографія [Гудзинський О.Д., Судомир С.М., Аксентюк М.М., Пилепенко О.С.].-К.: Аграр Медіа, 2011.-325с.